DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 28sten FEBRUARY, 1824. N. 9

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE

Ueberlieferungen zur geschichte unserer zeit von H. Zschokke.

INVASION DER FRANZOSEN VON CURAÇAO.

(Het vervolg van onze laatste.)

Door de afleveringen welke men gemaakt had voor de manschappen der Vengeance, zoo wel als die voor de divisie van Bresseau was de voorraad van levensmiddelen welke tot nu toe in de magazynen geweest waren byna ten einde. Men had nog voor acht dagen aan brood. De meeste waterputten bevonden zich in het geweld der Franschen. Sedert omtrent achttien maanden had het niet geregend; eene buitengewone droogte verzengde het land. Meer dan de helfte van het vee was daarby omgekomen. Rond om de stad hadden de Franschen de overgeblevene kudden weggevoerd; de meeste slaven waren tot hun overgeloopen; en diegene, welke zich nog in de stad bevonden gaven de ontwyfelbaarste bewyzen hunner slechte gezindheid.

Hetgene die zaak nog meer verergerde was: dat aan eene vruchtbare verdediging der stad en verdryving der Franschen niet te denken was, wyl de gezamenlyke Schuttery ten hoogste zestig goede geweren had, de overigen deugden niet veel; zoo wel de Schuttery als de bezetting waren sedert twee maanden door eenen gestrengen dienst merkelyk afgemat. Thans gedwongen zich binnen de wallen en schansen terug te wyken, moest men zich alleen met het zware geschut verdedigen, en daartoe nog de weerbare manschappen uit gebrek aan slaven tot het halen van water en dergelyken arbeid gebruiken of houtwerk en geschut op de nieuwe schans te slepen, welke de gouverneur op de hoogte Scharlo genaamd, aanlegde.

Het uitzigt in de toekomst was verschrikkelyk; zonder levensmiddelen, zonder water, zag men vooruit te verhongeren en van dorst te versmachten of in het geweld eener horde van roovers en moordenaren te vallen. De gruwelen van St. Domingo waarvoor de menschheid schrikt stonden de planters van Curaçao voor oogen; reeds waren gelyk gezegd is alle negers der kolonie overgeloopen, welke niets dan moord en plunderzucht ademden. Wat kon men anders verwachten?

De bende van Rigau die gedurende Bresseau's verblyf te Curaçao, aangekomen en zich met hem vereenigd had bestond (uitgenomen de kanonniers) uit zestig officieren en mulatten, allen van St. Domingo, allen in de kunst des krygs en nog meer in de kunst der oorlogsgruwelen geoeffend. Twee mulatten, eene genaamd Birot en een ander genaamd Bonnet, die beide te St. Domingo de gruweldaden zoo ver gedreven hadden, dat zy zwangere vrouwen lieten door midden zagen, hadden den rang van chefs de brigade en bevolen onder den agent Bresseau divisies of kolonnen. De vyanden der Nederlanders, want zoo moet men wel de Franschen na alle zulke daadzaken noemen, hadden daar en tegen alles ten hunne gunste. Na de vereeniging met de bende van Rigau en de manschappen des Guadeloupiaansche kapers welk vaartuig nog op de scheepswerf lag, zoo wel als die Franschen die toenmaal aan de overzyde woonden en willig of onwillig met de Guadeloupianen eene gemeene zaak moesten maken waren boven de vyftien honderd man sterk.

Van verre en naby maakten hunne scherpschieters een aanhoudend vuur tegen de stad, terwyl men hen wyl zy achter de muren der dwarsstraten verborgen lagen niet genaken kon. Zy waren in het bezit van de voorraad der mais en levensmiddelen die nog in de magazynen der andere zyde of op de klip te vinden waren. Zy hadden al het vee door middel onzer slaven bemagtigd als mede wat in de woonhuizen der plantagien voorhanden was; de weggeloopene negerslaven sleepten hen alles toe; ja de kolonieraad zelfs had hen voor hunne voorgewendde afreize nog voor eene volle maand met mondbehoeften verzorgd; zy konden ook nog rekenen dat ieder Amerikaansch vaartuig, dat de haven binnen wilde zeilen in hun geweld moest vallen. Hun krygsvolk nog frisch en krachtvol was door hoop op groote buit aangemoedigd. Moeyelyken arbeid werd hun niet gegeven dit verrigtteden voor hen de weggeloopene slaven.

Zelfs in het ergste geval konden de Franschen met hunne vaartuigen uit de Baai van St. Michiel zich altyd weder in volle zee redden.— Doch om uit deze treurige mogelykheid have en goed te verlaten en door vlugt slechts het leven van vrouwen en kinderen te bewaren hier van moesten de inwoners van Curaçao afstand doen. De Fransche kapers blokkeerden de haven. Niets konde hen verontrusten. Doch de gouverneur bleef standvastig besluitende liever alles te wagen dan de kolonie overteleveren.

Vier dagen waren er verloopen onder wederkerige vyandelykheden en schermutselingen, toen men van het fort Amsterdam om den negenden September by zonnen ondergang een fregat met Amerikaansche vlag ontdekte. De beide kapers die aan het oost punt kruisten, namen terstond de wyk voor het fregat en begaven zich naar St. Michiel.

Terzelfder tyd werd men een ander drie mast schip gewaar insgelyks met Amerikaansche vlag. De Heer Philip, konsul der Vereenigde Staten te Curaçao, vaardigde terstond met medeweten des gouverneurs eene boot af naar het fregat om deszelfs bystand aftevragen.

Den volgenden morgen vernam men dat de fregatten geene Amerikaansche waren maar het Engelsche fregat Nereide van vier en veertig stukken bevo en door kapitein Friedr. Watkins, verder dat het drie mast schip een Amerikaansch koopvaardy vaartuig was geladen met krygsbehoeften namelyk, 3500 geweren, 30,000 pond buskruid, balken, affuiten en dergelyke meer; dit vaartuig was den nacht te voren door de Engelschen genomen. Ten opzichte der bestemming van deze drie master was de mening zeer verscheiden en in elk geval moest deze lading een kwaad vermoeden te Curaçao verwekken: Het konde in de magt van Bresseau's kapers gevallen zyn of het was wel ligt regelregt voor hen bestemd en zoo hadden die wapenen in elk geval kunnen dienen om de negers te Curaçao te wapenen, zoo dit schip niet door de Britten genomen ware.

De kapitein Watkins liet den gouverneur aanzeggen: Dat hoewel hy een fregat kommanderende van zyne Brittannische majesteit, welke thans werkelyk in oorlog was met de Bataafsche Republiek, bestond er echter geene hindelpaal om den gouverneur zoo vele hulpe als in zyne magt was aantebieden, wyl hy den beklagenswaardigen toestand van de kolonie vernomen had.

De gouverneur verzamelde den raad en gaf denzelven kennis van Watkins voordragt. Een zeldzaam geval! Franschen Hollands bondgenoten staan daar als vyanden; Engelschen Hollands vyanden bieden zich aan als onze redders. Een treurig zwygen heerschte langen tyd in den raad Ieder scheen te weifelen tusschen pligt en vertwyfeling; doch er bleef maar eene keus over, het zy om verder met de Engelschen te onderhandelen, of zich te begeven in het geweld der Guadaloupianen, der kapergasten en muitende negerslaven; aan het laatste konde niemand zonder afgryzen denken.

Wat was er te verwachten van een' man als Bresseau, die met moord roof en verwoesting vergold de sommen en de afleveringen, welke de kolonie aan hem, zyne divisie en het fregat La Vengeance gedaan had, en welker waarde over de honderd duizend patienjes beliep. De raad volmagtigde den gouverneur met Watkins te onderhandelen en boven al om te vernemen onder welke voorwaarden hy zyne hulpe verlenen wilde. Watkins hernam, de kolonie zoude zich onder Britsche bescherming begeven, en wel onder dezelfde kapitulatien punten zoo als Suriname gedaan had: dat is; hare administratie blyven behouden en alleen Engelsche bezetting aannemen. Een voltallig vergaderde raad met alle officieren vernam den voorslag, bewilligde in denzelve en ingevolge van dit besluit onderteekende Lauffer de kapitulatie op den 13den Sept. 1800; de overgave der kolonie zelve geschiedde echter vyf weken later, toen er meerdere Engelsche schepen gearriveerd waren

(Het vervolg hierna.)

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Semlin, 28sten Oct.— Volgens de jongste berigten uit Macedonie, Thessalie en de eilanden, blykt het dat deze veldtogt zich wederom even als alle de voorgaanden, ten grooten voordeele der Grieken besloten heeft Dit verhindert niet dat de Pachas die op de grenzen der in opstand zynde provinciën het bevel voeren, van tyd tot tyd eenige zakken met menschen ooren naar Konstantinopel zenden; maar men weet, dat zy om hun hof aan den Sultan te maken, meer Muselmansche dan christen ooren in die zakken laten doen. By de Ottomannische ministers worden dezen alle voor Grieksche aangenomen. Hoewel staat het sommige dagbladen om uit te wyden over de vorderingen der civilisatie by de Turken.

Parys, 17den Nov.— Volgens den Indicateur de Bordeaux heeft Riego by zyn uiteinde veel kalmte en onderwerping betoond, maar had veel moeite in het klimmen, door de pyn en opgezwollendheid van zyne beenen, veroorzaakt door de yzers die hy, sedert zyne in hechtenisneming gedragen had. Onder het gemeen had men vele personen opgemerkt, die onder hunne mantels sabels, karabynen en pistolen verborgen hadden. Door de voorzorgen van den generaal Verdier, is de rust echter geen oogenblik verstoord geworden.

Den 18den Nov— Ondanks de meening van sommige geleerden, dat het menschelyk ligchaam niet kan versteenen, zoo heeft men echter in eene grot, naby Moret (Seine en Marne) eene versteening ontdekt, waarvan de natuurlyke historie weinig voorbeelden oplevert. Het is een ridder in volle wapenrusting, hebbende zyn paard aan zyne zyde liggen. Men verwacht met ongeduld het rapport van den Heer Cuvier, hetwelk byzonder belangryk zal zyn, wyl het al de twyfelingen, die tot hier toe omtrent zoodanige verschynsels bestaan hebben, uit den weg zal ruimen.

Den 22sten Nov.— De Etoile beweert, dat het Engelsche ministerie het parlement op nieuw tot den 3den February geprorogeerd heeft, om in den tusschentyd den waren staat der zaken in Zuid Amerika en het definitief besluit der groote landmogendheden te vernemen.

Den 24sten Nov— In geheel Spanje vermeerderde het getal van roovers en boosdoeners op eene schrikbarende wyze, en overal werden de reizigers geplunderd.

Volgens den Pilote, bedraagt het getal der in Frankryk aanwezige Spaansche krygsgevangenen by de dertig duizend. De Etoile meldt, dat ook de generaal Milans met deszelfs huisgezin der 18den te Perpignan is aangekomen.

Den 26sten Nov— Uit Augsburg deelt het Journal de Paris, eenige omstandigheden mede van de overgave der citadel van Korinthe. Den 3den October zyn de Grieken er binnen gerukt; het Turksche garnisoen, dat zich uit gebrek heeft overgegeven, moet op neutrale vaartuigen naar Klein Azia gebragt worden. Het schynt dat men niet wederom verzuimen zal dit gewigtige kasteel, hetwelk de sleutel van het schiereiland is, zoo sterk mogelyk te maken. Reeds zyn bevelen gezonden, om de werken te verbeteren en het door de Turken achtergelaten geschut te vermeerderen. Ook hebben verscheidene vreemde genie en artillerie officieren, die in het Grieksche hoofdkwartier waren, zich naar de vesting begeven.

Den 23sten Dec— De flaauwe hoop, welke de liberalen nog koesterden, als of de hertog van Angouleme, door zynen werkelyken of vermeenden invloed op het bestuur van 's lands zaken, eene verandering in de ministeriele ontwerpen zoude te weeg brengen, schynt niet te worden vervuld. Men verzekert nu vrystellig, dat de ordonnantie, waarby de kamer der gedeputeerden wordt ontbonden, reeds werkelyk is geteekend en nog voor nieuwjaar zal worden uitgevaardigd. Beide de hoofdpartyen beyveren zich, om de ingezetenen, die het verkiezings regt bezitten, met al dien ernst, welken 's Ryks uit en inwendige toestand vordert, aan te manen, om zich in tyds gereed te maken, hetzelve te doen gelden, ten einde, door eene vrye keuze, de toekomstige welvaart des vaderlands te helpen vestigen. De aanstaande keuze zal alzoo voor het vervolg van het uiterste belang zyn; valt deze uit naar den wensch van het ministerie, dan zal men in de eerstvolgende zeven jaren zich met lydzaamheid het staatkundig stelsel van hetzelve moeten laten welgevallen.

In de tegenwoordige geestgesteldheid der menigte is het wel niet te denken, dat de party der liberalen geheel en al uit de kamer zal kunnen worden geweerd, maar laat het zich aanzien, dat het getal liberalen, welke men nog zal kunnen benoemen, veel te gering zal wezen, om de hoog belangryke ontwerpen, die men voor de aanstaande zitting in gereedheid heeft; ontwerpen, welke de liberalen beschouwen als uit den weg ruimende al het goede, dat nog uit den revolutionnairen toestand was voortgevloeid, tegen te houden. De hevige antiliberalen zullen almede niet wel uit de kamer kunnen worden gedrongen. Beide die partyen verklaren zich tegen eene zevenjarige kamer; de liberalen, om dat zy een dergelyk besluit aanmerken als strydig met den duidelyken letter en den geest van het charter, en mitsdien als strekkende, om de geheele konstitutie op losse schroeven te stellen; de hevige antiliberalen, om dat door eenen zoodanigen maatregel het ministerie vaster dan ooit in het zadel zoude worden gezet, en zy alzoo minder kans, dan wel anderzins, zouden hebben, om op het kussen te geraken. Van

de verdere ontwerpen wordt wel gesproken, doch op eenen te lossen voet, om er gewag van te maken.

De generaal Guilleminot staat in blakende gunst by den hertog en de hertogin van Angouleme, die hem als een kundig, en vooral als een eerlyk man hoog waarderen; desniettegenstaande schynt zyn vertrek naar Konstantinopel nu genoegzaam zeker.

Volgens het algemeen gerucht is de militaire conventie met Spanje gesloten. Vier divisien, elk van 10,000 man, zullen onderscheidene punten in genoemd ryk, alsmede een aantal vaste steden, bezetten, ten einde te zorgen, dat de gesnoikte invloed der konstitutionelen niet weder de bovenhand bekome. Tot dus verre is het groote oogmerk van den Spaanschen veldtogt bereikt. Schoon echter de zaken op den voet van voor 1820 zyn hersteld, blyft Spanje in den treurigsten toestand; heerscht alomme haat, tweedragt en wantrouwen en op vele plaatsen eene regeringloosheid, welke, bykdien zy niet kan worden tegengegaan, de jammerlykste toekomst voorspelt. Deze toestand heeft ten gevolge, dat de Spaansche regering, by de aanmerkelyke sommen, die zy op dit oogenblik behoeft, kwalyk over de noodige penningen kan beschikken, om de huishouding des konings aan den gang te houden. Het Fransche ministerie begint alzoo intezien, dat de taak, om het konstitutioneel bewind van Spanje met kracht van wapenen omverre te werpen, by lang na de moeilykste niet is.

Men verneemt, dat de byeenkomst der bankiers, met de Heeren Rothschild aan hun hoofd, eenigermate door het Fransche ministerie is teweeg gebragt, ten einde te beproeven, of deze Heeren ook middel zouden kunnen vinden, om in den nood der Spaansche geldmiddelen te voorzien. Volgens het algemeene gerucht hebben de bankiers op den voorgrond gezet de voorwaarde, dat de vorige, ook de konstitutionele, geldleeningen zullen worden erkend en ten deele in de nieuwe leening zullen worden aangenomen. Verder zegt men, dat zy hebben bedongen een onderpand van geestelyke goederen, met eene in Spanje gevestigde commissie, om die goederen gaande weg te verkoopen, en ten slotte (daar zy geen leger by der hand hebben, indien Spanje nalatig mogt blyven in het nakomen van zyne verbindtenissen) den waarborg van Frankryk, dat dezelve getrouwelyk zullen worden vervuld.

Volgens anderen zouden de bankiers, in stede van een onderpand van geestelyke goederen, eene verpligting willen aannemen van de Zuid Amerikaansche volkplantingen, om, binnen een bepaald tydsverloop, zekere sommen aan Spanje te betalen, voor de vestiging van hare onafhankelykheid, doch by de onzekerheid, ja onwaarschynlykheid van een dadelyk vergelyk, in allen gevalle, den waarborg van Frankryk.

In dezen stand van zaken laten de liberalen niet na, hoogelyk te beweeren, dat de Fransche ministers, zonder toestemming der wetgevende magt, een dergelyken waarborg, die in de daad gelyk zoude staan met eene geldleening zelve, niet kunnen, noch mogen verleenen; dat het hun ten uiterste moeilyk zal vallen, om van het Spaansche bewind eene zoo aanmerkelyke reductie der geestelyke goederen, en de ratificatie van hetgene reeds daarvan is verkocht, te bedingen; dat Spanje intusschen geld moet hebben, maar dat dit ryk reeds gebukt gaat onder eene gevestigde schuld van 15,000 millioenen realen; onder eene dadelyke behoefte van 1000 millioenen, waar voor geene penning voorhanden is; onder eene jaarlyksche behoefte van 800 millioenen, waar voor 300 door belasting worden opgebragt; onder eene bezetting van vreemde troepen, en onder eene verbanning van de kundigste en meest gegoedde inwoners. Een hunner dagbladen besluit dit tafereel met deze woorden: "Maar wat moeten wy dan toch van Spanje maken, roept het geheele [Fransche] ministerie, als uit eenen mond? Kiezers, de gedeputeerden, welke gy benoemen zult, kunnen daarop antwoorden. Het is daarom, dat uw koning ulieden oproept!"

Frankfort, 22sten Nov.—De Spektateur Oriental van den 17den October behelst het relaas eener byna wonderdadige ontkoming van 22 Grieken, die in een Turksch vaartuig naar Konstantinopel opgebragt waren, en met dit schip, van onder de muren des serails, door de Dardanellen en een deel der Turksche vloot, vervolgens van hunne eigene landslieden beschoten, op Ipsora aangekomen zyn.

Den 23sten Dec.—De Russische staatsraad Minciaky moet den 15den dezer Hermanstad verlaten hebben. Men zag den 9den zyne komst in Bucharest met verlangen te gemoet. Vorst Ghika had zynen broeder reeds naar de grenzen gezonden, om den staatsraad te begroeten, en in Wallachye niet alleen, maar ook in de Turksche provincien, aan gene zyde van den Donau waren de noodige bevelen gegeven, om denzelven met alle de aan zynen rang verschuldigde eerbewyzingen te ontvangen.

Brussel, 24sten Nov.—By besluit van den 12den October ll. is Z. E. de minister der marine gemagtigd geworden, om met den eersten January aanstaande eene school van wiskunde en zeevaart in de steden Antwerpen en Ostende op te rigten, alwaar de jonge lieden, welke tot stuurlieden by de koninklyke marine of de koopvaardy wenschen opgeleid te worden, gratis onderwys ontvangen zullen.

Londen, 25sten Nov.—Men leest ook nog in de Times, dat er alhier een comité is opgerigt, ter opening van inschryvingen tot ondersteuning der ongelukkige Spanjaarden, die hunne toevlugt tot dit land hebben genomen; dit comité zal zich van alle politieke betrekkingen onthouden.

Den 19den Dec.—De generaal Mina wordt steeds door de inwoners van Plymouth en om liggende plaatsen op allerhande wyzen vereerd. Hy heeft deswegens het volgende aan eenen vriend geschreven: "Deze openbare vereeringen bedroeven my. Men behandelt my als eenen overwinnaar en noodigt my als zoodanig op maaltyden, terwyl ik alleen herwaarts ben gekomen, om eenzaam te treuren over de rampen van myn dierbaar vaderland."

De Cambridge moet ten spoedigste de consuls, welke naar Zuid Amerika bestemd, en nog niet vertrokken zyn, aan boord nemen. Die, welke zich naar Buenos Ayres, Chili en Peru moeten begeven, hebben gisteren eene lange conferentie gehad met den minister Canning. Men meldt uit Buenos Ayres, dat kapitein Willis het doelmatig heeft geoordeeld, de station te verlaten, en dat sedert dien tyd de goede verstandhouding tusschen de Engelschen en de inlanders gaande weg wordt hersteld.

Den 20sten Dec.—De Glasgow van 50 stukken is zeer onverwachts, met verzegelde bevelen, van Plymouth gezeild.

Het committé ter ondersteuning van hulpbehoevende Spanjaarden heeft reeds 5144 ponden sterlings in kas.

Bayonne, 13den Dec.—De jongste berigten uit Madrid zyn van den 9den. Destyds was de verjaardag der koningin reeds drie dagen voorby, doch sprak men niet meer van eene amnestie en begon men zelfs te vreezen, dat er niets van worden zoude. De Russische ambassadeur had zyn vertrek naar Parys weder eenige dagen verschoven. De koningsgezinden verklaarden zich vry onbewimpeld tegen de nieuwe ministers, welke zy met den titel van *negros* (den scheldnaam der konstitutionelen) begroetten.— Zy hadden steeds den mond vol van de gevaarlyke woelingen der konstitutionelen, alleen, naar het scheen, om het nemen van meer gematigde maatregelen te vertragen, en misschien ook de verdrukkingen, aan welke die van hunne party zich in de provincien schuldig maakten, te verbloemen, of te verontschuldigen.

De berigten, welke men dan ook in Madrid uit de provincien bekomen heeft, zyn zeer treurig. Byna overal, waar geene Fransche troepen liggen, heerscht eene regeringloosheid, welke ze f. de gematigde koningsgezinden bekommering voor het vervolg inboezemt. Men zegt, dat in Grenada de gevangenis door het graauw en de koninklyke vrywilligers is opengebroken en dat meer dan 100 gevangenen vermoord zyn. Men dient echter omtrent dergelyke berigten nadere bevestiging afte wachten. In Cordova maakt men jagt op die zoogenaamde *communeros*. Het is genoeg, dat men voor een *communeros* wordt uitgemaakt, om 't even door wie, om gevangen en geplonderd te worden. Dat dit geene lieden gebeurt, die niets te verliezen hebben, kan wel niet in twyfel worden getrokken. De personen, welke tot de militie hebben behoord, en die zich, ingevolge de geslotene kapitulatien, naar hunne woonsteden begeven, zyn in dezen stand van zaken aan allerhande beleedigingen blootgesteld. De meeste behouden hunne wapenen tot lyfsverdediging, maar ook dit wordt hun als eene misdaad aangerekend, en geeft aanleiding tot nieuwe vervolgingen.

Men meldt van de grenzen, dat men zoo veel mogelyk de Spaansche koningsgezinde soldaten verwydert uit de steden en vestingen, in welke de Franschen bezetting hebben gelegd. Juanito en Santos Ladron, welker toeleg, om in 't bezit te geraken van de citadel van Pampelona, mislukt is, zyn op nieuw verbitterd geworden, door het verleenen van verscheidene Spaansche ordeteeken aan Fransche generaals, en het denkbeeld, dat men hem vergeet. Zy vleyen zich, om welke redenen, is niet bekend, met de medewerking van Eroles, en zullen, indien zy aldus voortgaan, eerlang krachtdadig tot rede moeten worden gebragt.

's Gravenhage, 26sten Dec.—Men verzekert, dat prins Frederik der Nederlanden deer de hand aan eene Pruissische prinses is verloofd.

Haarlem, 29sten Dec.—Brieven uit Madrid van den 16den melden, dat dien dag aldaar vier wagens met Fransch geld zyn aangebragt, begeleid door een bataillon infanterie. Men meende, dat deze sommen zouden strekken voor het begin van de organisatie van eene regelmatige gewapende magt, ten einde de wanorden, welke de zoogenaamde koningsgezinden by voortduring stichtten, krachtdadig te verboden.

Den 24sten is de ordonnantie van den koning van Frankryk, waarby de kamer der gedeputeerden wordt ontbonden, uitgevaardigd. Den 25sten February komen de arrondissements kollegien byeen en den 6den Maart de departementale, ten einde nieuwe gedeputeerden te benoemen. De ministerielen nemen eene zegepralende houding aan, en dagen de liberalen uit, om zich, by de nieuwe keuze, met hun te meten.— De koning heeft tevens 20 nieuwe pairs benoemd. De liberalen meenen, dat deze keuze is toe te schryven aan eenige twyfel, welken het ministerie voedde, of de meerderheid der pairs wel voor eene zevenjarige kamer zoude stemmen. De hevige antiliberalen zyn over de keuze der personen slechts ten halve te vrede.

Men heeft in Frankfort berigten uit Corfu van den 28sten November, vermeldende, dat de Turken hunne artillerie voor Missolongi zouden verloren hebben. Er liepen ook geruchten, als of er weder strooperyen op de Persische grenzen plaats hadden.

Den 8sten December is Z. K. H. de prins van Oranje in Petersburg aangekomen.

Den 27sten February 1824.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden heeft de navolgende benoemingen gedaan; namelyk:

Tot Magistraten op het eiland Aruba, zitting hebbende in het Vrede Geregt aldaar

De Heeren J. H. G. Eman en K. van Eekhout,
en

Van den Heer G. R. Schotborg tot District meester van het 2de District in de West Divisie op dit eiland.

Zynde de Heeren David Haim Dovale en Moise Cardoze, Weesmeesteren by de Joodsche Gemeente alhier; en

De Heer P. H. de Mey, Geregtsbode en Makelaar op Aruba.

De Gouv. Sec. W. PRINCE.

Den 27sten February 1824.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien, aan de minst inschryvenden besteden de leverantie van Versch Vleesch en alle andere artikelen van Subsistentie ten behoeve van het Militaire Hospitaal alhier. De genen die genegen zyn voor het laatst gemelde in te schryven, kunnen zich ten kantore van my Raad Contrarolleur der Financien voornoemd vervoegen, om informatie intewinnen aangaande de benoodigde artikelen.

Zullende de gegadingdens zich met beslotene billetten addresseren ten mynen Kantore voormeld uiterlyk op aanstaande Dingsdag den 2den Maart s'morgens vóór negen ure; terwyl het antwoord op dezelve te twee ure des namiddags terzelve plaatse zal gegeven worden.

De Raad Contr: der Fin: NUBOER.

Den 28sten February 1824.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien aan den minst inschryvende besteden de leverantie van de benoodigde Tarwe Meel, ten behoeve der troepen alhier, tot dat er toevoer van gemelde artikel uit het Moederland zal zyn aangebragt, de genen die genegen zyn intesohryven kunnen zich ten kantore van my Raad Contrarolleur der Financien vervoegen, om te informeren het getal vaten dat er weeklyks benoodigd is.

Zullen de gegadingdens zich met beslotene Billetten addresseren ten mynen kantore voormeld uiterlyk op aanstaande Dingsdag den 2den Maart s'morgens vóór negen ure terwyl het antwoord op dezelve te twee ure des namiddags ter zelve plaatse zal gegeven worden.

De Raad Contr: der Fin: NUBOER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

21.	brik	Generaal Toro, Deseler,	St. Domingo
	golet	Maria, Chirino,	Porto Rico
23.	——	Klein Maria, Rynardus,	dito
25.	——	Venus, Gomez,	Rio-de la-Hacha
	——	Las Hermanas, Evertz,	Aruba
26.	——	Virtus Cresens, Lopez,	Coro

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

21.	golet	Gouv. van Spengler, Beaks,	St. Eustatius
	lantje	Cosmopolite, Boom,	Coro
	golet	Juliana, Lazarro,	La Guayra
	——	Geertruida, Levy,	Puerto Cabello
23.	——	Neptunes, Vrolyk,	Aruba
24.	——	Amable Lucie, Diedenhoven,	P. Cabello
	——	Maria, Bartolotte,	Coro
25.	bark	Gustave, Dirieux,	La Guayra
26.	golet	Almira, Wilson,	New York
27.	——	Helena, Eltino,	Puerto Cabello
	——	Las Hermanas, Evertz,	Aruba

Met de aankomst van de Eliza, kapt. Turner, met 38 dagen reize van Texel, hebben wy Haarlemsche Kouranten ontvangen, loopende tot den 30sten December ll. uit dezelven hebben wy de meest belangryke nieuws artikelen getrokken welke onze lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

Amsterdam, 10den Dec.—Lag zeil klaar naar Curaçao de brik Rosette, kapitein Ludders.

Wy hebben by de aankomst van een vaartuig uit St. Domingo, eene proklamatie ontvangen, gedagteekend Port-au-Prince, 6den January 1824, en onderteekend Boyer, president van Hayti. Deze proklamatie behelst niets anders dan eene aanspraak aan het volk van Hayti om zich getrouw aan hunnen pligt te houden, en zich indachtig te maken aan hunne worsteling, ter daarstelling hunner onafhankelykheid; eindelyk worden zy aangemaand om getrouw te zyn aan den eed van vry te leven of te sterven; tevens vinden wy aan den voet deezer afkondiging 4 artikelen, welker vertaling hierna volgen.

Het is echter aanmerkenswaardig dat er in gemelde publicatie, volstrekt geene melding hoegenaamd gemaakt wordt der reden hunner beduchtheid voor een' aanval of vyandelykheden van eenige natie; de berigten hiervan zyn zeer verschillend.

Men zegt tevens dat het geschut der verschillende versterkte plaatsen naar Port-au-Prince vervoerd zyn; dat de vestingwerken vernield zyn; dat de vreemdelingen verboden zyn zich van dat land te begeven. Deze berigten vereisschen echter bevestiging.

Art. 1. De nationale gardes der steden en buiten posten, zullen allen zonder tyd verwyl in de beste order georganiseerd worden; tot

dat einde zullen er door de kommandanten der distrikten inspectien genomen worden, en dezelve zullen volgens de reeds ontvangene bevelen versterkt worden.

Art. 2. Al de regimenten van linie, zullen voltalig gehouden worden, ingevolge het reglement van den 18den Sept. 1820.

Art. 3. Al de wapenrustingen en krygsbehoeftens, welke in de arsenalen of vestingen bevonden worden, zullen met alle naauwkeurigheid en dikwyls geinspecteerd en in den besten staat gehouden worden, door de kommandanten der distrikten, die verpligt zyn een volledig verslag van derzelver toestand te geven.

Art. 4. De gemelde distrikt kommandanten blyven verantwoordelyk aan de natie en het gouvernement, zoo wel ten aanzien der uitvoering van deze besluiten, als der andere bevelen, welke gegeven zyn, voor de veiligheid van het algemeen.

DE NEDERLANDEN.

De Brusselsche Kourant, het Orakel, meldt het volgende van Amsterdam van den 2den December: "Een mensch die door een ieder voor krankzinnig gehouden werd, doch echter wegens zyne schadelooze grappen by het gemeene volk zeer bemind was, ging by schemer avond zeer digt het stadhuis voorby. De schildwacht verbood hem dit, overeenkomstig zyner order, doch hy luisterde niet naar de herhaalde bedreigingen der soldaten, en vervolgde zynen weg, waardoor de schildwacht zoodanig vergramd werd dat hy den armen krankzinnigen man dadelyk door een bajonet steek in den rug dood ter neder velde. Woedend omcingelde het te zaam geloopene volk den soldaat; te vergeefsch trachtte deze te ontvluchten; reeds blonken de messen der naast bystaande en na weinig oogenblikken zonk de moordenaar van ontelbare steken door boord op het lyk des vermoorden neder. De wacht kwam met haast er by om de menigte van het volk uit elkander te dryven, maar hetzelve bood tegenstand en het kwam tot een gevecht waarin het volk de overhand behield, en waarby een soldaat door steken van messen gedood werd. Met moeite gelukte het der nationale garde die schielyk onder wapens gekomen was om het woedende gepeupel zonder verder bloed vergieten uit elkander te dryven. Zonder gewelddadigheden ging dit echter niet, omtrent een half dozyn van het volk en nog meer der soldaten zyn gedeeltelyk zwaar gewond en eenigen daarvan zullen het waarschynlyk met het leven boeten. Drie der hoofd oproerlingen zyn in hechtenis gebragt; sterke patrouilles doorkruisten de stad in alle rigtingen."

The 22d inst. being the anniversary of the birth-day of George Washington, the immortal Hero of American independence, the Americans with several English gentlemen, and some burghers of this place, sat down to a sumptuous dinner prepared for the occasion, by J. Thompson, Commercial Hotel, friendship and social order prevailing gave an additional relish to the appetite and continued the most cheerful conviviality through the remainder of the day. Amongst the complimentary toasts were viz. the People, the Government of the United States, the King of the Netherlands, the People of the United Kingdoms of Great Britain and Ireland, the governor of this colony, with many repeated wishes, for all those engaged in promoting the peace, prosperity, and happiness of mankind.

By the arrival of the Eliza, captain Turner, from Amsterdam, in 38 days passage, we received our regular files of Haarlem papers to the 30th December last, from which we made the following extracts:—

It is understood, that the meeting of the bankers by Messrs. Rotchild has been in some measure by the French ministry, in order to ascertain whether the members would devise some means of providing for the exigency of the Spanish finances; according to general report, the following proposal was made by the bankers, namely: the constitutional loan to be recognised and partly included in the new loan;—it is further stated that they have demanded a guarantee of the ecclesiastical domains, and a committee to be established in Spain, to dispose of the same in the course of time, and finally (since they have no standing army to constrain Spain towards the accomplishment of the engagement, whenever she should be remiss in doing so) a guarantee from France for the due fulfilment thereof.

London, Nov. 25, 1823.—We find in the Times a reports of a committee having been established in this city, to open a subscription for the support of the unfortunate Spaniards, who have taken shelter in this country; this committee is to forbear entering into any political views.

December 16.—General Mina is still enjoying the regard of the inhabitants of Plymouth and the adjacent places; on this occasion he wrote to a friend. The honours which are publicly manifested to me, are to me a source of grief. I am treated as a conqueror, and as such invited to parties while I retreated to this spot, the better to bewail in solitude the misfortunes of my dear country.

The Cambridge will shortly take on board the consuls destined for South America. Those for Buenos Ayres, Chili and Peru, had a long conference with the minister Canning yesterday. It is reported from Buenos Ayres, that capt. Willis had thought it advisable to leave the station and that ever since harmony was restored between the English and the natives.

December 28.—The Glasgow, of 50 guns, has sailed suddenly from Plymouth with sealed orders.

The committee for the support of the indigent Spaniards, has already collected 5144 pounds sterling.

Bayonne, Dec. 13.—The latest reports from Madrid are of the 9th. The anniversary of the queen, had taken place three days before, but no mention whatever was made relative to the intended amnesty; it was therefore apprehended that the same would dwindle into nothing. The Russian embassador has postponed his departure for Paris to a few days longer. The royalists profess themselves very freely against the new appointed ministers, whom they congratulated with the title of *negroes* a nickname given to the constitutionalists.

Haarlem. Dec, 29.—Letters from Madrid of the 16th, mention the arrival there of four waggons laden with money, escorted by a battalion infantry. It is supposed this money is to be employed to organise a regular force, in order to check the disturbances continually alive by the so styled royalists.

On the 24th the ordonnance of the king of France was issued, whereby the chamber of deputies was dissolved. On the 25th of February the colleges of the districts were to meet and on the 6th of March those of the departments in order to appoint deputies.

Amsterdam, Dec. 10.—Had been ready to sail for this port the brig Rosette, capt. Ludders.

By an arrival from St. Domingo we received a proclamation dated Port-au-Prince, 6th January 1824, signed by Boyer, president of Hayti. This proclamation contains nothing else but a speech to the Haytian people admonishing them to be dutiful, to recollect their struggle for emancipation and finally enjoining them, to give proofs to the world of their fidelity to the oath they have taken "to prefer death to slavery." We find likewise at the foot of this proclamation four articles, the translation whereof shall be found hereafter. We however find in this document not the least mention as regards the reason of their apprehension of an attack or invasion from any power whomsoever; various reports have been in circulation; of late all the artillery respecting the preparations which are going on there, is said to have been removed from the different fortifications at St. Domingo to Port au Prince, and the forts at the former place demolished. All foreigners are stated to have been prohibited leaving Hayti: This report wants confirmation.

Art. 1. The national guards of all the cities, towns and villages are ordered to be completely organised without delay, for which purpose the commandants of districts are required to inspect their arms, and conform themselves in other respects agreeably to the orders they have already received.

Art. 2. Every regiment of the line must be kept complete; according to the regulations of the 18th of September 1820.

Art. 3. All the arms, accoutrements, and munitions of war that are in the arsenals, garrisons and other depositories, shall be frequently and particularly inspected and kept in the most complete order by the commandants of districts, who are to furnish an exact return of the results of their inspections.

Art. 4. Said commandants of districts are held responsible to the nation and to the government, as much for the due performance of these regulations as for all other orders which have been communicated to them for the general security of the state.

PORTUGAL AND BRAZIL.

An extract from a private letter from Lisbon of November 14, republished in Paris from a London paper, contains some interesting intelligence on the affairs of Portugal, particularly with reference to its relations with Brazil. The revolution which took place in the latter country a few years since, was of such a half-way character as to involve no very decided disavowal of European principles; and the writer of this letter very reasonably remarks, that if an attempt is made to recover any of the South American countries, Brazil will be the first to feel the power of the united sovereigns.

The following is a brief recapitulation of the principal events which have occurred in Brazil within the few past years. In November 1807, the late queen of Portugal embarked for Brazil with her court, intending to establish in America that authority which the house of Braganza seemed to have lost forever in Portugal. The changes which immediately succeeded this measure, secured to promise the greatest security to that extensive colony; for the presence of royalty served as a central point, about which all the provinces were consolidated far more effectually than they had been under the viceroys. The court of appeal was changed in a court of revision; the supreme tribunals of justice, police and administration were instituted under the same form and with the same powers as those of Lisbon; and Brazil from that moment ceased to be a colony. The ports were opened to all nations; and in 1810 the Brazilian government concluded several private commercial treaties. In 1815 the country was erected into a kingdom, which the inhabitants expected would be permanent. Things remained quiet under the reign of John 6th, until near the end of the year 1820, when the news of the revolution in Portugal arrived and found him surrounded by Portuguese troops well inclined to adopt a similar course. Pernambuco came forward promptly for a revolution; and on the 26th of January 1821, the king, with a good grace, swore to the constitution proclaimed in Portugal, whatever it might be. In April following he accepted of an invitation from the Cortes, and returned to Lisbon, leaving his son Don Pedro regent of Brazil with great powers.

He had succeeded to the government in unfavourable times. The country was agitated by political discussions, and the finances were in a very unsatisfactory situation; and to render himself popular the king reduced his private expences and went to live in the country. Two parties now existed in the country: one for the ancient institutions and the other for fundamental improvement. Of these the latter was far the more numerous and was kept in agitation by the division of Brazil into numerous provinces by the Cortes at Lisbon, for the purpose of keeping it more securely in their power. The Brazilians were all in favour of remaining united with Portugal, but the constitutionalists were resolved to be retained on an equal footing with the Portuguese, and this finally produced the revolution. Placards were posted up in the streets, in October 1821, proposing to proclaim the prince, emperor, but without any serious effect. In December, orders arrived for the formation of a junta of government, and for the return of the prince, who immediately began to prepare for its departure; but the Brazilian troops became so much exasperated, that they assembled and drew up remonstrances to the authorities, which induced the Cortes to suspend the order relating to the prince, and to propose the division of the country in two, each under the direction of the Portuguese ministry. But this did not satisfy the Brazilians, who still persisted in demanding a central government.

On the 13th of May 1822, the prince was proclaimed perpetual defender of Brazil; and his council was formed of *procuradores* named by the different provinces. This council at its first session declared itself incompetent for legislation, and recommended to the prince the convocation of a constituent and legislative assembly, which measure was adopted in June, and nullified by the Cortes in September, who at the same time ordered the return of the prince regent within four months, under pain of losing his right to the crown. About nine months after this, the Cortes ceased to exist at Lisbon, the prince remained in Brazil under the title of emperor, and his authority was at length recognized in every part of the country. When the news of the counter-revolution in Portugal and the reinstatement of the king, was received at Rio Janeiro, it seemed to meet with an unfavourable regard from the emperor, who treated the messengers quit roughly, because they brought orders instead of mere instructions; yet they received some of the despatches which they had brought from the king. This last measure shook the confidence of the Brazilians in the designs of the prince, for they were disposed to assert their independence: yet the legislative constituent assembly proceeded in their first session with the discussion of a new constitution, and at our last dates from Europe, it was feared it would be finally accepted. Such a prospect was very gloomy to the Portuguese government.—They were ignorant of the effect produced by the messengers to Rio Janeiro; and the frequency of their meetings indicated the agitation of their minds. The letter to which we are indebted for the substance of our remarks, concludes by expressing a decided opinion that the Brazilians will demand an acknowledgement of their independence; and that Portugal has nothing to expect from them, unless perhaps some more advantageous commercial relations than will be granted to other nations. In a postscript, however, the writer betrays some change of opinion, and mentions that, although a question has been started whether the prince has not forfeited his claim to the throne, some persons entertain a belief that he has been playing a double game all this time, and secretly obeying the instructions of his father, by accommodating himself to circumstances.

The news which has reached us from Rio Janeiro a few days ago, tended to confirm this suspicion; for the emperor, in contradiction to the republican principles which he has so often pretended to encourage, had just surrounded the legislative chamber with a large body of troops, and dissolved the assembly as well as put an end to the discussion and all hopes of the new constitution. The Portuguese party had gained great influence; and it seems by no means improbable that the next ship from Brazil may bring the news of her having returned under the yoke of the absolute king.

[Since the above was in type we have been supplied by the politeness of captain Mott, of the Tuscaloosa, arrived yesterday from Rio Janeiro, with papers from that city to the 20th of November. Judging from their contents, as well as from the situation of affairs as reported by capt. M. it would seem that the fears entertained in Lisbon concerning Brazil had sufficient foundation. The papers speak boldly of the hostile intention of Portugal, and seem to have been little intimidated by her threatening posture. We observe a very spirited article on the "Vigorous measures which ought to be taken against the injurious pretentions of the Portuguese ministry," in which the necessity of preparing a sufficient army, repairing and garrisoning some of the old forts, and erecting new ones on commanding points along the coasts, is strongly urged. But this was immediately followed by an account of the dissolution of the assembly, and the fate of the country still appears very doubtful.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, January 29.

It is said that the king of Spain still amuses himself with the hope of being able to reconquer and bring back to their allegiance to the mother country, the emancipated provinces of South America, whilst his own dominions at home are represented as in the most exhausted and languid condition. It is absolutely ludicrous, that this miserable foot ball of fortune, who takes his direction from the last foot that thinks proper to kick him, and pursues it until the impetus derived from that source is spent, and who without some external force applied to him would become perfectly inert and helpless, should suppose himself able to perform any seat at so great a distance from home as South America. Especially is this the fact at the present time, when, as it would seem, a large majority of the nation were on his side previously to the late French invasion, and yet he could not of his own energy lift a finger to put down the refractory constitutionalists. If the independent governments of South America are ever conquered, and reannexed to Old Spain, it must be through the medium of a foreign agency. Spain herself can scarcely stand a one; much less subdue other communities.

A letter from Bayonne mentions that M. Azlor, the Spanish officer who claimed Riego from the French has been killed in a duel.

The duke de L'Infantado is said to be in disgrace, and has no longer the command of the guard.

In consequence of the fogs in France, a cutaneous disease has been very prevalent.

The late gale which was so destructive at Liverpool, also extended to Ireland, where several lives were lost.

Madrid, Nov. 22.—If the situation of the kingdom of Naples became critical immediately after the foreign invasion, that of the Peninsula is still more so: for whereas in Naples there were still elements that offered a remedy to the disorder—in Spain on the contrary, every thing seems to conspire to aggravate the evils under which the nation is oppressed. The encreased wants of the treasury, the delay in laying down a regular plan of finance, the preponderating influence of the clergy, the increase of the bands of robbers in consequence of the disbanding of the constitutional corps, the dismissal of all the officers of the line, even those who by the capitulation of Barcelona and others places, were to retain their rank and pay; the contempt and insult to which the officers are exposed in all the places through which they pass, on their way to the destination assigned to them; the despair of the families of 30 or 40 000 individuals who have left their country to avoid the persecution of their enemies—these, and many other circumstances, seem calculated to lead to fresh convulsions.

Constantinople, Oct. 25—Whilst the journals of Smyrna and their contemporaries were announcing the defeat of the Greeks, the latter gained a signal victory at Lapsi, on the 1st of October and following days, over the Schapetals Albanese of Skodra. The loss of the Turks was 2000 men. The Greeks had 200 men killed and 15 women; for the Etolian females have formed corps which do not yield in valour to their husbands and brothers. They have also to deplore the loss of one of their best captains, Starnaris Travellas, who died with his arms in his hand. It is said that after this combat the Albanese commenced their retreat: and indeed the thing seems so certain, that we may regard the campaign as terminated.

From Jamaica—By arrivals at Boston and this port, Kingston Papers to the 20th of Dec. have been received. The British ship Iris, capt. Forest, arrived at Port Royal on the 19 h of December, having on board vice admiral Sir J. W. Halsted, naval commander in the West Indies, and also the newly appointed consuls to Bogota, Laguira, Maracaybo and Carthagena, and the commissioners, col. Hamilton and col. Campbell. The house of Assembly have repealed the Registering act, and refused to alter the Slave Law. On the 9 h of December, a bill was presented to the house to amend an act for laying a duty on American shipping. The speaker stated that it was not in order for any bill to be brought in which had for its object the amending of an act passed the present session, and the bill was thereupon withdrawn.

Montego Bay, Dec. 12

The American brig Morton, capt. R. Mason, in 13 days from Demerara, bound to New Orleans, lay off this port yesterday to land a passenger, who has favoured us with some of the latest papers from there. Mrs. P. gave a most melancholy account of the situation of the country; upwards of one thousand negroes had suffered, and a great many are still missing from several plantations; many slaves as well as free negroes had been executed, and their heads fixed on poles in various parts of the country.—Smith, the missionary, was not hanged on the 20th, but it was reported that he was to suffer the next day, and to be impaled. Martial Law still continued, and would remain in force until after Christmas.

From Rio Janeiro—To captain Mott, of the brig Tuscaloosa, in 52 days from Rio Janeiro, we are indebted for the following intelligent statement and newspapers of the 20th Nov.

At Rio there had been a good deal of apprehension, that personal animosity between the Brazilians and Europeans would lead to blood shed and confusion, after the emperor dissolved the Cortes on the 12th, which measure the Brazilians viewed with great disgust, and considered as a clear manifestation of his imperial majesty's European propensities. The greater part of the troops were kept at the palace of St. Christopher (about three miles from town) which it was thought tended to preserve the tranquility of the city, and was said to have been adhered to by the government after the Cortes was put down, because his imperial majesty could not rely upon the support of the Brazilian troops, if they were separated from the others. Some murmurs having been heard against the arbitrary measures of the government, and the avowed hostility of the native citizens to those measures, made it more important to the government that no communication should take place between them and the disaffected troops, until the warmth of feeling on the occasion had somewhat passed off—which seemed to be the case for a day or two before the Tuscaloosa sailed. The troops, however, (mostly) remained out of town, and some of them had been sent several leagues beyond St. Christopher into the country.

Lord Cochrane had arrived with the 64 gun ship Pedro, wanting repairs. The Piranga frigate, capt. Jewitt, was getting ready for sea.—An embargo was laid at Rio on the 14 h of November, which was removed on the 20th. Nine members of the Cortes had been arrested and imprisoned, besides some citizens; all but one of the members of the Cortes arrested had been sent away, said to Havre de Grace, in an imperial vessel, the day previous to the Tuscaloosa's sailing; among them were the three Andrades and their families, Joze Bonifacio, formerly minister of state, Martins Francisco, ex-minister of Fazenda, and Antonio Carlos, formerly member of the Cortes at Lisbon from St. Pauls —leading members of the house, and said to have been active enemies of the emperor, in consequence of the harsh manner in which the two brothers were dismissed from the ministry, and to punish whom was the great motive for suppressing the Cortes. The Press yet continued tolerably free. The Brazilians spoke of the emperor with great contempt, and it was said he regretted the high handed measures he had taken, having been precipitated into them by the rashness and rancour of the European officers of the army and his household.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten February 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneeren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 20sten February 1824.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Gouvernements Interpreteur en Translateur, en Procureur, maakt mits deze aan het geëerde publiek en byzonder aan zyne Vrienden en Clienten bekend, dat hy van woonplaats veranderd is, en zyne woning genomen heeft, in het Huis toebehoorende aan den Heer G. Curiel, achter het Fort, alwaar hy, buiten de uren van zyn Bureau, welke bepaald zyn van 9 tot 3 ure, des namiddags ten hunnen dienste zal staan.

M. RICARDO.

Den 20sten February 1824.

TE KOOP.

EEN klein Tuintje genaamd de Vreede, gelegen in de Oost Divisie 2de Distrikt; benevens dertig Mangel Sparren en ongeveer twee duizend Pannen, eenige nieuwe Deuren en Vengsters met deszelfs toebehooren, zoo mede een Neger. Te bevragen by

HERMAN BOYE.

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Bonaire.

(VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

Art. 39. Er zal een strand regt betaald worden van de zuivere waarde van alle gesalveerde goederen zoo van den romp als der lading van eenig op de kusten des eilands gestrand vaartuig, als mede van op dezelve aangedrevene goederen en de genen die gestrande of aangedrevene vaartuigen of goederen salveren zÿn geregtigd tot een derde van het zuivere bedrag daarvan, alles overeenkomstig daarop te makene bepalingen.

Art. 40. De transporten of koopbrieven van ontoerende goederen, als mede alle hÿpothecaire acten van dusdanige eigendommen, als mede van roerende goederen en slaven moeten te Curaçao worden gepasseerd, hetwelk niet zal vermogen te geschieden alvorens eene schriftelÿke verklaring van den Commandeur, dat aan hem geene redenen daartegen bekend zÿn, zal zÿn overgelegd.

Art. 41. Het Gouvernement van Curaçao zorgt voor de noodige inrigting ter bevordering der beschaving en van het onderwys der jeugd.

Art. 42. De te Curaçao wettiglÿk in circulatie zÿnde muntspecien of gelden zullen op Bonaire ook als een der onderhoorige eilanden tegen derzelver vastgestelde waarde gangbaar zÿn, en geene andere maten of gewigten dan de zoodanigen die door het Gouvernement van Curaçao voor dat eiland en deszelfs onderhoorigheden gewettigd zÿn, zullen op Bonaire mogen worden ingevoerd.

Art. 43 Geene agenten van vreemde Gouvernementen onder welken titel of benaming het ook wezen moge zullen op het eiland mogen toegelaten of erkend worden.

Art. 44. De ingezetenen zÿn verpligt van alle geboorten en sterfgevallen in elks huisgezin opgave aan het bestuur te doen; gelÿk zÿ ook zullen gehouden zÿn jaarlÿks aan hetzelve het getal vee hetwelk zÿ bezitten en de hoeveelheid van de ingeoogste mais, mitsgaders alle daartoe betrekkelÿke bÿzonderheden op te geven, overeenkomstig nadere deswegens te makene bepalingen.

Gearresteerd door den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, bÿ dispositie van den 31sten December 1823 No. 857.

De Schoutbÿnacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Gepubliceerd te Curaçao binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, den 30sten Januarÿ 1824.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Aruba.

(VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

Art. 51. De ingezetenen zÿn verpligt van alle geboorte en sterfgevallen in elks huisgezin opgave aan het bestuur te doen; gelÿk zÿ ook zullen gehouden zÿn jaarlÿks aan hetzelve het getal vee hetwelk zÿ bezitten en de hoeveelheid van de ingeoogste mais, mitsgaders alle daartoe betrekkelÿke bÿzonderheden op te geven, overeenkomstig reeds bestaande of nadere deswegens te makene bepalingen.

Art. 52. Er zal eene armen kas zÿn tot ondersteuning van arme en behoeftige ingezetenen. De gemelde kas zal staan onder administratie van twee der meest geschikte ingezetenen volgens een daarvoor te maken reglement; en zullen de inkomsten van die kas by eene wet worden bepaald.

Art. 53. Er zal een strand regt betaald worden van de zuivere waarde van alle gesalveerde goederen zoo van den romp als der lading van eenig op de kusten des eilands gestrand vaartuig, als mede van op dezelve aangedrevene goederen en de genen die gestrande of aangedrevene vaartuigen of goederen salveren zÿn geregtigd tot een derde van het zuivere bedrag daarvan, alles overeenkomstig daarop te makene bepalingen.

Atr. 54. De Commandeur heeft de bevoegdheid om den uitvoer van levensmiddelen te verbieden, zoo dikwÿls als zulks tot voorkoming van gebrek daaraan in de kolonie zal noodig zÿn,

Art. 55. Geene agenten van vreemde Gouvernementen onder welken titel of benaming het ook wezen moge zullen op het eiland mogen toegelaten of erkend worden.

Art. 56. De te Curaçao wettiglÿk in circulatie zÿnde muntspecien of gelden zullen op Aruba ook als een der onderhoorige eilanden tegen derzelver vastgestelde waarde gangbaar zÿn, en geene andere maten of gewigten dan de zoodanigen die door het Gouvernement van Curaçao voor dat eiland en deszelfs onderhoorigheden gewettigd zÿn, zullen op Aruba mogen worden ingevoerd.

Art. 57. Het Gouvernement van Curaçao zorgt voor de inrigting ter bevordering der beschaving en van het onderwÿs der jeugd.

Gearresteerd door den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, bÿ dispositie van den 31sten December 1823 No. 857.

De Schoutbÿnacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Gepubliceerd te Curaçao binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, den 30sten Januarÿ 1824.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.